

Költőim

*Máig, túlsúfolt vonaton,
szörnyű télikabáttal hátukon,
kajlán, füst érzetével, lelkesen
nézve mégis a könnyed havazást,
az ünneplő szél kásafogait,
s tű-érett gerincükbe az idő,
májukba punktálja évgyűrűit,
egyik helységtől másikig,
belekábulva, bókkal belealuva
szinte, alkalmi testekbe — oda,
abba, ujjbegynek még csak érhető,
elmének már eltemetett,
elérni, virradatra legalább,
a távol, szép lemenetet,
ahol ormók, búbok, kúpok,
kendőszárnyak fehéredése közt
a maguk faluja lehet.*

Írás, bokályra

*„Bárhol fekszik majd, a halott
barátságtalan lesz hozzánk; a réz
zöldjét behunyt szeméről leveszi,
nem akar bújni már semmi mögé.”*

Szavunk

*Szavunk frontövezeti kút
káváján hizott katánglevegő
már loppal érkezte előtt
oltaná a teremtmény gyanúját
vagyból-e közönye szerint —
delelő csönd ha ráhajol s iszik*